

Ὁρθόδοξος Ἐνημέρωσις

«Ἐντολή γάρ Κυρίου μὴ σιωπᾶν ἐν καιρῷ κινδυνευούσης Πίστεως. Ἀλλεὶ γάρ, φησί, καὶ μὴ σιώπα... Διὰ τοῦτο καὶ γὼ ὁ τάλας, δεδοικὼς τὸ Κριτήριον, λαλῶ».

(Ὁσ. Θεοδώρου Στουδίτου, PG 99, 1321)

Σχόλιο στὴν συμπροσευχὴ τοῦ «Πάπα» καὶ τῆς Ἀγγλικανῆς «Πριμάτου»*

Ὁ ἐ προηγουμένες Ἀνακοινώσεις μας εἶχαμε σχολιάσει τὸν διορισμὸ γυναικάς ὡς «Πριμάτου» τῆς Ἀγγλικανικῆς «Ἐκκλησίας», τῆς πρώην νοσηλεύτριας Σάρας Μάλαλι, ὑπὸ τὴν ἄποψη τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησιολογίας καὶ τῆς δισχιλιόχρονης Παράδοσης τῆς Ἐκκλησίας μας¹. Ἀκόμη σχολιάσαμε τὰ τεράστια προβλήματα πὺν προκάλεσε ἡ ἀναρρίχησή της στὸν «ἀρχιεπισκοπικὸ θρόνον» τοῦ Κατέρμπουρι, μὲ ἀποκορύφωμα τὸ σχίσμα πὺν δημιουργήθηκε².

Στὶς Ἀνακοινώσεις μας τόνισαμε καὶ ἀποδείξαμε τὴν κατὰ πτωση τοῦ αἵρετικοῦ Ἀγγλικανισμοῦ καὶ γενικότερα τοῦ δυτικοῦ Χριστιανισμοῦ, ὁ ὁποῖος ἀπομακρύνεται ὅλο καὶ περισσότερο ἀπὸ τὴν αὐθεντικότητά Του, καὶ τὸν Ὅποιο ἐνσαρκώνει καὶ διασώζει μόνον ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας, ἡ μοναδικὴ καὶ ἀληθινὴ Μία, Ἀγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ.

Γιὰ τὸν Ἀγγλικανισμὸ σημειώσαμε, πὺς ἀποτελεῖ μιὰ ἀπὸ τίς πολλὰς ἱστορικὰς διασπάσεις τοῦ δυτικοῦ Χριστιανισμοῦ, ὅτι, «ξεπήδησε ἀπὸ τὸν Παπισμὸ, ἀποκόπηκε ἀπὸ αὐτὸν τὸν 16ο αἰῶνα, γιὰ πολιτικούς λόγους. Τὸ 1534 ὁ Βασιλεὺς Ἑρρίκος Η΄ καὶ τὸ ἀγγλικὸ κοινοβούλιο, ἀπέκοψαν τὴν Ἀγγλικὴ “ἐκκλησία” ἀπὸ τὴν Ρώμη, γιὰ νὰ μπορέσει ὁ Ἄγγλος βασιλεὺς νὰ χωρίσει τὴν νόμιμη σύζυγό του Αἰκατερίνη τῆς Ἀραγωνίας καὶ νὰ νυμφευτεῖ τὴν Ἄννα Μπολέυν, διότι ὁ “Πάπας” ἀρνιόταν νὰ τοῦ δώσει τὴν ἄδεια διαζυγίου καὶ νὰ ἐπιτρέψει τὸν δεύτερο γάμο στὸν Ἄγγλο

μονάρχη. **Μ**ὲ ἄλλα λόγια, ἡ Ἀγγλικανικὴ “Ἐκκλησία” δημιουργήθηκε κατ’ οὐσίαν, ὄχι ὡς διαμαρτυρία στὶς τερατωδίες τοῦ αἰρετικοῦ Παπισμοῦ, ἀλλὰ γιὰ ἰδιοτελῆ σκοπό! **Ὁ** Ἀγγλικανισμός, μετὰ τὴν ἀπόσχιση τοῦ ἀπὸ τὸν Παπισμό, ὄχι μόνον δὲν ἐπανῆλθε στὴν γνησιότητα τῆς Μίας καὶ Ἀδιαίρετης Ἐκκλησίας τοῦ

Χριστοῦ, ὄχι μόνον δὲν ἀπέρριψε τὶς παπικὲς πλάνες, τὶς περισσότερες υἱοθέτησε, ἀλλὰ μὲ τὶς καινοτομίες, ποὺ ἔκανε κατὰ καιροὺς, ἀπομακρύνθηκε παρασάγγας ἀπὸ αὐτή. **Ι**διαίτερα τὰ τελευταῖα χρόνια ἔχει ὑποστει τέλεια ἐκκοσμίκευση, ἀποδεχόμενη τὴν ὁμοφυλοφιλία ὡς “κανονικότητα”, “εὐλογεῖ” “γάμους” ὁμοφυλόφιλων “ζευγαριῶν”, ἀλλὰ καὶ “χειροτονεῖ” “κληρικούς” δεδηλωμένους ὁμοφυλόφιλους καὶ πολλοὺς ἀπὸ αὐτοὺς νὰ ἔχουν συνάψει ἄθεσμούς “γάμους” μὲ ἄτομα τοῦ ἰδίου φύλου!»³.

Επισημαίνουμε καὶ πάλι, ὅτι οἱ πολυάριθμοι ὁμάδες τοῦ αἰρετικοῦ δυτικοῦ Χριστιανισμοῦ ἐλάχιστα διαφέρουν μεταξύ τους ἀπὸ ἄποψη δογματικῶν ἀρχῶν, διότι ὅλες οἱ πλάνες ποὺ ἐφεύρε ὁ Παπισμὸς πέρασαν καὶ στὶς κατὰ καιροὺς ἀποσχισμένες ὁμάδες. **Δ**ιαφέρουν μόνο ὅσον ἀφορᾷ τὸν τρόπο διοίκησής τους. **Ε**στὼ γιὰ παράδειγμα, ἡ ἀπόσχιση τοῦ Προτεσταντισμοῦ στὸν 16ο αἰῶνα ἔγινε κυρίως γιὰ τὸν ἀπολυταρχικὸ τρόπο διοίκησης τῆς παπικῆς «ἐκκλησίας» (πρωτεῖο τοῦ «Πάπα») καὶ γιὰ τὴν ἠθικὴ κατάπτωσή της, ἀλλὰ ἡ κάθε προτεσταντικὴ ὁμάδα κατέστη «ἡ ἄλλη ὄψη τοῦ ἰδίου νομίσματος», τὴν θέση τοῦ «πρώτου» καὶ «ἀλάθητου» «Πάπα» πῆρε ὁ κάθε αἰρεσιάρχης, ἐπικεφαλῆς τῆς ὁμάδας. **Τ**ὴν ἱεροκρατία τοῦ Παπισμοῦ, τὴν ἀντικατέστησε ἡ λαϊκοκρατία, κ.ο.κ. **Α**λλὰ καὶ οἱ αἱρέσεις του, τὸ φιλιόκβε, ἡ κτιστὴ χάρη, ἡ ἱκανοποίησις τῆς θείας δικαιοσύνης, κλπ. πέρασαν σ’ αὐτές.

Ὁ Ἀγγλικανισμὸς δὲν διαφέρει οὐσιαστικὰ σὲ «δογματικὸ» ἐπίπεδο ἀπὸ τὸν Παπισμό, διότι πρεσβεύει τὶς ἴδιες κακόδοξες πλάνες μὲ αὐτόν. **Α**λλὰ δυστυχῶς συσσωρεύσε καὶ ἄλλες, παραλλάσσοντας τὴν αὐθεντικότητα τῆς Χριστιανικῆς Πίστεως καὶ τοῦ Βίου. **Τ**ὴν «δογματικὴ» συμφωνία του μὲ τὸν Παπισμὸ φανερώνει καὶ ἡ «διακοινωνία» του μὲ τοὺς «Παλαιοκαθολικούς» (Ἐνωση τῆς Οὐτρέχτης) ἀπὸ τὸ 1889.

* * *

Μία επίσης απόδειξη ότι ο Αγγλικανισμός δεν διαφέρει «δογματικά» από τον Παπισμό, δηλώνει και η πρόσφατη επίσκεψη της Αγγλικανής «Πριμάτου» στο Βατικανό και της συμπροσευχής της με τον «Πάπα» Λέοντα.

Σύμφωνα με δημοσίευμα: **«Η Μάλαλι, η πρώτη γυναίκα που ήγειται των περίπου 85 εκατ. Αγγλικανών παγκοσμίως, έγινε δεκτή από τον Πάπα Λέοντα, τον πρώτο Αμερικανό ηγέτη των 1,4 δισ. καθολικών, στο επίσημο γραφείο του στην Αποστολική Παπική Έπαυλη. Οί δύο θρησκευτικοί ηγέτες είχαν κατ' ιδίαν συνάντηση και στην συνέχεια μετέβησαν σε παρεκκλήσι του 17ου αιώνα, όπου προσευχήθηκαν μαζί, στέλνοντας μήνυμα κοινής μαρτυρίας πίστης. Η εικόνα του Πάπα να στέκεται δίπλα στην πρώτη γυναίκα αρχιεπίσκοπο του Καντέρμπουρι αποτυπώνει τη βαρύτητα της στιγμής για τον διαχριστιανικό διάλογο»⁴.**

Είναι φανερό πώς οι δύο θρησκευτικοί ηγέτες αναγνωρίζουν ο ένας την «ἐκκλησία» του άλλου ως «ἀληθινή», θεωρώντας τις όποιες διαφορές τους ως ασημαντες και έπουσιώδεις και γι' αυτό δέχτηκαν να προσευχηθούν μαζί.

Σε συνέχεια, το δημοσίευμα τονίζει, πώς **«Ο Πάπας Λέων αναγνώρισε ότι έχει σημειωθεί σημαντική πρόοδος στη σύγκλιση Καθολικών και Αγγλικανών, αλλά προειδοποίησε ότι “νέα προβλήματα έχουν αναδυθεί τις τελευταίες δεκαετίες”, χωρίς να τα κατονομάσει. Τόνισε ωστόσο, ότι οι συνεχιζόμενες προκλήσεις δεν πρέπει να σταθούν εμπόδιο στο να “έκμεταλλευτούμε κάθε δυνατή ευκαιρία για να κηρύξουμε μαζί τον Χριστό στον κόσμο”. Η δήλωση αυτή συμπυκνώνει τη στρατηγική του Πάπα Λέοντος: θεολογικές διαφορές μπορεί να παραμένουν, αλλά το βάρος πέφτει στη κοινή μαρτυρία και δράση»⁵.**

Εμείς να επισημάνουμε την φράση, στην Κοινή Δήλωσή τους, ότι οι «θεολογικές διαφορές μπορεί να παραμένουν, αλλά το βάρος πέφτει στη κοινή μαρτυρία και δράση», ή οποία έρμηνεύεται ότι οι δύο θρησκευτικοί ηγέτες δεν ενδιαφέρονται πρωτίστως για την «ὀρθή πίστη», όπως την αντιλαμβάνονται οι δυτικοί, αλλά για την «ούμανιστική αποστολή του Χριστιανισμού στον σύγχρονο κόσμο». Έχουμε τονίσει αυτή την έκφυλιστική πτυχή του δυτικού Χριστιανισμού σε προηγούμενες Ανακοινώσεις μας, ότι δηλαδή δεν προέχει ή σωτηρία των ανθρώπων και του κόσμου, αλλά ή ήθική και

κοινωνική βελτίωση τῆς κοινωνίας! Αὐτὸ ἄλλωστε ἦταν καὶ τὸ κύριο θέμα τῶν συζητήσεών τους, τὸ ὁποῖο στράφηκε γύρω ἀπὸ τὰ παγκόσμια προβλήματα, ὅπως οἱ πολεμικὲς συγκρούσεις.

«Στὶς ἐπίσημες δηλώσεις της, ἡ Μάλαλι εὐχαρίστησε τὸν Πάπα Λέοντα γιὰ τὸ “νέο, δυναμικὸ στίλ λόγου” του, ἀναφερόμενη ἰδιαίτερα στὴ πρόσφατη τετραήμερη περιοδεία του σὲ τέσσερις ἀφρικανικὲς χῶρες. Ἐκεῖ, ὁ Πάπας Λέων καταδίκασε μὲ αἰχμηρὴ γλῶσσα τὸν πόλεμο καὶ τὸν δεσποτισμὸ, προκαλώντας τὴν ὀργὴ τοῦ προέδρου τῶν ΗΠΑ Ντόναλντ Τράμπ, ἀλλὰ κερδίζοντας ἐπαίνους ἀπὸ ὅσους ζητοῦν πιὸ θαρραλέα φωνὴ ἀπὸ τὸν θρησκευτικὸ ἡγέτη τῆς Ρώμης. “Ὁ κόσμος χρειαζόταν αὐτὸ τὸ μήνυμα αὐτῇ τῇ στιγμῇ –σᾶς εὐχαριστῶ”, εἶπε ἡ Μάλαλι, τονίζον-τας ὅτι, παρὰ τὰ δεινὰ, οἱ ἄνθρωποι ἐξακολουθοῦν νὰ ἀναζητοῦν τὴν πληρότητα τῆς ζωῆς καὶ νὰ ἐργάζονται καθημερινὰ γιὰ τὸ κοινὸ καλὸ»⁶.

Φαίνεται νὰ ἐντυπωσίασε τὴν Ἀγγλικανὴ «Προκαθημένη» ἡ «ἀντιπολεμικὴ» στάση τοῦ «Πάπα» Λέοντα ὅσον ἀφορᾷ στὶς πολεμικὲς συγκρούσεις στὴν Μέση Ἀνατολὴ καὶ ἡ ὁποία βεβαίως δὲν συνάδει μὲ τὴν πολεμοκάπηλη ἱστορία τοῦ Παπισμοῦ. Αὐτὸ ποὺ προέχει γι’ αὐτὴν εἶναι ἡ ἀναζήτηση τῆς «πληρότητας τῆς ζωῆς» καὶ ἡ καθημερινὴ ἐργασία «γιὰ τὸ κοινὸ καλὸ». Σὲ αὐτὲς τὶς ἐπιδιώξεις ἐξαντλεῖται ἡ ἀποστολὴ τοῦ Χριστιανισμοῦ! Τὸ πῶς ἀντιλαμβάνεται μιὰ αἵρεσιάρχης τὴν «πληρότητα τῆς ζωῆς», χωρὶς τὴν ζωογόνο πνοὴ τῆς Θείας Χάριτος –ἡ ὁποία λείπει ἀπὸ τὶς αἱρέσεις– καὶ τὴν βίωση τῆς γνήσιας πνευματικότητας, εἶναι ἓνα ἄλλο μεγάλο θέμα!

* * *

Ἡ Ἀγγλικανὴ «ἀρχιεπισκοπὶνα» βρῆκε τὴν εὐκαιρία νὰ ὑπερασπισθεῖ ἐνώπιον τοῦ Ρωμαίου Ποντίφικα καὶ τὴν «γυναικεία ἱερωσύνη», ἡ ὁποία ἐγένετο τὸ «μῆλο τῆς Ἑριδος» καὶ σ’ αὐτὸν τὸν Ἀγγλικανισμό, προκαλώντας ἀκόμα καὶ σχίσμα, ποὺ ἴσως δύσκολα θὰ ἀποκατασταθεῖ⁷. Δῆλωσε, πῶς ἡ γυναικεία της ιδιότητα δὲν περνᾷ ἀπαρατήρητη. «Δὲν μπορῶ νὰ ἀγνοήσω τὸ γεγονὸς, ὅτι ὁ διορισμός μου ὡς γυναικα σημαίνει κάτι γιὰ τὸν κόσμον καὶ ἄνοιξε τὴν πόρτα νὰ ἀκουστῶ ἴσως μὲ ἓναν διαφορετικὸ τρόπο»⁸. Τὸ τί εἶναι αὐτὸ τὸ «κάτι

για τὸν κόσμo» καὶ ποιὸς εἶναι ὁ «διαφορετικὸς τρόπος» ποὺ θὰ ἀκουστεῖ, ἡ ἴδια δὲν μᾶς ἐξήγησε. Προφανῶς ἐννοοῦσε τὸ «**μεγαλύτερο ἄνοιγμα στὸν κόσμo**», δηλαδὴ τὴν ἀκόμα μεγαλύτερη ἐκκοσμίκευση τῆς «ἐκκλησίας» τῆς.

* * *

Ἀλλά, ἂς δοῦμε καὶ τὶς οἰκουμενιστικὲς προεκτάσεις αὐτῆς τῆς συνάντησης καὶ κυρίως τῆς συμπροσευχῆς τους. Τὸ Βατικανὸ ἐδῶ καὶ χρόνια ἄμβλυσε τὶς δογματικὲς του διαφορὲς μὲ τὴν πανσπερμία τῶν αἵρετικῶν ὁμάδων τοῦ δυτικοῦ Χριστιανισμοῦ. **Ἐ**παψε νὰ ἀσκεῖ κριτικὴ γιὰ τὶς «διαφορετικὲς παραδόσεις», ὅπως τὶς ἀποκαλεῖ (καὶ μαζὶ οἱ δικοὶ μας θιασῶτες τοῦ οἰκουμενιστικοῦ συγκρητισμοῦ). Τὸ μόνο ποὺ δὲν ἀπεμπολεῖ εἶναι τὸ «**πρωτεῖο τοῦ Ρωμαίου ποντίφικα**», διότι μέσῳ αὐτοῦ πασχίζει νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν κυριαρχία ἐφ' ὅλου τοῦ κατακερματισμένου χριστιανικοῦ κόσμου.

Προφανῶς αὐτὴ τὴν προσδοκία ἐξέφρασε ὁ «**Πάπας**» Λέων στὴν συνάντηση καὶ συμπροσευχὴ μὲ τὴν «**ἀρχιεπισκοπὴν**» Μάλαλι. **Αὐτὸ** μαρτυρεῖ καὶ ἡ φράση του: «**Οἱ θεολογικὲς διαφορὲς μπορεῖ νὰ παραμένουν, ἀλλὰ τὸ βάρος πέφτει στὴ κοινὴ μαρτυρία καὶ δράση**». **Ἀ**πώτερος καὶ κρυφὸς στόχος ἡ «**κοινὴ μαρτυρία καὶ δράση**» νὰ ἐνεργεῖται ὑπὸ τὴν δική του ἐξουσία! **Θ**υμίζουμε πὼς κάτι ἀνάλογο τονίζεται καὶ στὶς συναντήσεις του μὲ ὀρθοδόξους ἡγέτες, τίθεται ἐπιτακτικὰ «**ἡ ἀνάγκη γιὰ κοινὴ μαρτυρία**». **Μ**ιὰ «**μαρτυρία**» ἀπογυμνωμένη ἀπὸ τὴν Ἀλήθεια, χωρὶς τὸ σωστικὸ τῆς περιεχόμενο, στρατευμένη σὲ ἐπίτευξη κοσμικῶν στόχων εὐζωίας καὶ εὐδαιμονισμοῦ. **Κ**αὶ ἀκόμα μιὰ «**μαρτυρία**», ἡ ὁποία ἔχει ἓνα σκοτεινὸ, ἀπάνθρωπο καὶ αἱματοβαμμένο παρελθόν, μέσα ἀπὸ τὴν χιλιόχρονη ἱστορικὴ πορεία τοῦ Παπισμοῦ. **Μ**ιὰ «**μαρτυρία**», ἡ ὁποία ἀπέβη μοιραία, παρουσιάζοντας ἓναν ἀντίχριστο χριστιανισμό καὶ δημιουργώντας τὶς ὀλέθριες συνθήκες γιὰ τὴν ἄρνησή του ἀπὸ τοὺς εὐρωπαίους καὶ τὴν ἐμφάνιση τῆς μαχητικῆς νέο-αθεΐας καὶ τοῦ μηδενισμοῦ.

Εἶναι γνωστὸ τὸ τί γίνεται στὶς μέρες μας στὸν δυτικὸ κόσμo, ὅπου ὁ Χριστιανισμὸς περνᾷ τὴν μεγαλύτερη ἴσως κρίση ὑπάρξεώς του. **Ε**κατομμύρια δυτικοὶ χριστιανοὶ ἐγκαταλείπουν τὸν Παπισμὸ καὶ τὸν Προτεσταντισμὸ, προφανῶς λόγῳ ἔλλειψης τῆς χριστιανικῆς αὐθεντικότητος καὶ τῆς γνησίας πνευματικότητος. **Ε**πὶ πλέον τὰ χιλιάδες σκάνδαλα τῶν παπικῶν «**κληρικῶν**» καὶ τῶν προτεσταντῶν παστώρων, ἡ δια-

φθορά και ή υιοθέτηση του «πνεύματος» της «Νέας Έποχής» και ή σύνταξή τους με την σύγχρονη δαιμονική **Woke Agenda** (στήριξη της όμοφυλοφιλίας, «γάμοι» όμοφυλοφίλων, συναινήσεις για την «άλλαγή φύλου», κλπ), δημιούργησαν συνθήκες αποστροφής των Εύρωπαίων για την χριστιανική πίστη. **Σ**έ όλη την Εύρώπη οί ναοί άδειάζουν άπό πιστούς και πωλούνται για άλλαγή χρήσης (καφετέριες, γυμναστήρια, κλπ), λόγω έλλειψης πιστών και συντήρησης.

Είδικά στην Μεγάλη Βρετανία, στο «πνευματικό βασίλειο» της Αγγλικανής «**Πριμάτου**», ή κατάσταση της «έκκλησίας» της είναι τραγική, καθότι οί χριστιανοί πλέον είναι μειοψηφία και ό Χριστιανισμός βαίνει προς άπομείωση! **Σ**ύμφωνα με δημοσίευμα: «**Περίπου τώ 46,2% τώ πληθυσμού της Αγγλίας και της Ουαλίας περιέγραψε τόν έαυτό του ως χριστιανώ την ήμέρα της απογραφής τώ 2021, σε σχέση με τώ 59,3% μιά δεκαετία νωρίτερα. (Αντίθετα) ό μουσουλμανικός πληθυσμός αύξήθηκε άπό τώ 4,9% στο 6,5%, ένώ τώ 1,7% χαρακτήρισε τόν έαυτό του ως ίνδουιστή, άπό 1,5%. Περισσότεροι άπό 1 στους 3 ανθρώπους – 37% – δήλωσαν ότι δέν έχουν κάποια θρησκεία, σε σχέση με τώ 25% τώ 2011. Ό Άντριου Κόπσον, διευθύνων σύμβουλος της φιλανθρωπικής οργάνωσης “Humanists U.K.”, δήλωσε ότι “ή δραματική αύξηση των μη θρησκευόμενων” έχει καταστήσει τώ Ήνωμένο Βασίλειο “σχεδόν σίγουρα μιá άπό τίς λιγότερο θρησκευόμενες χώρες στη Γή”**»⁹!

Φρονοώμε ταπεινά πώς ή πρωτοφανής κατάπτωση τώ δυτικού Χριστιανισμού και ή δραματική αποστροφή των Εύρωπαίων προς αυτόν, όφείλεται, όπως προαναφέραμε, στην παραφθορά του, στην έλλειψη παντελούς ύγιους πνευματικότητας, στην άπουσία πειστικών άπαντήσεων στα μεγάλα ύπαρξιακά έρωτήματα. **Α**ντίθετα, όπως έχουμε σχολιάσει σε παλιότερη Ανακοίνωσή μας, ύπάρχει μιá άνέλπιστη στροφή πλήθους δυτικών προς την Όρθοδοξία μας. **Κ**αι τώτο, διότι μόνο σ’ Αύτην βρίσκουν την άληθινή πληρότητα της ζωής (και όχι αύτη πού προβάλλει ή Αγγλικανή «**Πριμάτος**»). **Μ**όνο μέσα στην Όρθόδοξη Έκκλησία γεμίζουν τά πνευματικά τους κενά και βρίσκουν πειστικές και ρεαλιστικές άπαντήσεις στα θεμελιώδη ύπαρξιακά τους έρωτήματα και κύρια τώ νόημα της ζωής.

* * *

Κλείνουμε τὴν Ἀνακοίνωσή μας μὲ τὴν σημαντικὴ εἶδηση, τὴν ὁποία πληροφορηθήκαμε τὴν στιγμὴ τῆς σύνταξής της καὶ ἡ ὁποία ἔρχεται νὰ ἐπιβεβαιώσῃ τὰ ὅσα ταπεινὰ ἐκθέτουμε σ' αὐτήν, τὸ ὅτι ὁ αἰρετικὸς Παπισμὸς δὲν ἐνδιαφέρεται

γιατὶ τὴν σώζουσα ἀλήθεια, ἀλλὰ γιὰ τὴν ἐξουσία!

Ἡ «Χαλδαϊκὴ Ἐκκλησία τῆς Ἀνατολῆς» ἔγινε δεκτὴ ἀπὸ τὸ Βατικανό, ὡς «ἀληθινὴ ἐκκλησία», μὲ πλήρη «**μυστηριακὴ διακοινωνία**»¹⁰, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι εἶναι αἰρετικὴ, νεστοριανή, καταδικασμένη ἀπὸ τὴν **Ἁγία Γ' Οἰκουμενικὴ Σύνοδο (431)**, ἀκολουθώντας τὶς κακοδοξίες τῶν αἰρετικῶν **Θεοδώρου Μοψουεστίας, Ἰβὰ Ἐδέσσης καὶ Νεστορίου Κωνσταντινουπόλεως**, οἱ ὁποῖες καταδικάστηκαν καὶ ἀπὸ τὴν **Ἁγία Ε' Οἰκουμενικὴ Σύνοδο (553)**, καθότι ἀρνεῖται τὴν ὑποστατικὴ ἔνωση τῶν δύο φύσεων στὸ Πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, ἀποδεχόμενη «**δύο Χριστοὺς**», ἕναν ἄνθρωπο καὶ ἕναν Θεό!

Οἱ ὡς ἄνω αἰρετικοὶ νεστοριανοὶ θὰ εἶναι στὸ ἐξῆς παπικοί, οὐνίτες, ἀκολουθώντας τὴν πίστη τους καὶ τὰ ἔθιμά τους! **Αὐτὴν ἄλλωστε τὴν μορφή ἔνωσης τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας** μας μὲ τὸν Παπισμό, καθιέρωσε καὶ ἡ ληστρικὴ παπικὴ «**Σύνοδος**» τῆς **Φεράρας - Φλωρεντίας (1438-1439)**. **Καὶ** δυστυχῶς, καὶ μὲ τὴν δική μας τραγικὴ λαθεμένη ἐπιλογή, ἀντὶ νὰ προσέλθουμε στὴν ἀναμένουσα ἐμᾶς τοὺς Ὁρθοδόξους **Σύνοδο τῶν Δυτικῶν Ἐπισκόπων τῆς Κωνσταντίας - Βασιλείας** καὶ στὸν Πρόεδρο Αὐτῆς ὀρθοδοξοφρονοῦντα **Κορνήλιο Ἰούλιο Καισαρίνη** καὶ νὰ ἐνωθεῖ ὀρθοδόξως ἡ Δύση μὲ τὴν Ἀνατολή, ἀνακηρύσσουσα Πάπα τὸν Καρδινάλιο Ἰούλιο Καισαρίνη, ἐμεῖς προσήλθαμε στὸν **καθηρημένο ἀπὸ τὴν Σύνοδο τῆς Κωνσταντίας «Πάπα» Εὐγένιο Δ'**, τὸν ἀνεβιώσαμε καὶ γίναμε αἰτία τῆς διαλύσεως τῆς Συνόδου τῆς Βασιλείας! **Ἄν** εἶχαμε κάνει ἐκείνη τὴν σωστὴ ἐπιλογή, οὔτε ὁ Παπισμὸς θὰ ὑπῆρχε, οὔτε ὁ Προτεσταντισμὸς καὶ ἴσως, μὲ μιὰ ἀληθινὴ σταυροφορία τῆς Δύσης, νὰ ἀπετρέπετο καὶ ἡ ἄλωση τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ τοὺς Ὀθωμανοὺς Τούρκους.

* * *

Συμπέρασμα: **Νὰ** ζητοῦμε πάντοτε τὸ ἔλεος καὶ τὴν φώτιση τοῦ Παναγίου Κυρίου μας, φυλάσσοντες φρυκτωρῶς, μετὰ

ἀπολύτου πιστότητας, τὴν δι' Ἁγίου Πνεύματος Ἀλήθεια τῆς Ἐκκλησίας, ἄλλως ἢ τραγωδία τῆς Φεράρας - Φλωρεντίας θὰ ἐπαναλαμβάνεται!

-
- (*) Βλ. https://aktines.blogspot.com/2026/05/blog-post_907.html. • 18.5.2026.
- Ἐπιμέλ. ἡμετ.
 - 1. Βλ. <https://imp.gr/>
 - 2. Βλ. <https://imp.gr/52011-2/>
 - 3. Ὅπου ἀνωτέρω.
 - 4. Βλ. https://www.pentapostagma.gr/ekklesia/7367459_symboliki-stigmi-sti-bretania-istoriki-stigmi-sti-bretania-o-papas-leon
 - 5. Ὅπου ἀνωτέρω.
 - 6. Ὅπου ἀνωτέρω.
 - 7. Βλ. <https://imp.gr/52011-2/>
 - 8. Βλ. https://www.pentapostagma.gr/ekklesia/7367459_symboliki-stigmi-sti-bretania-istoriki-stigmi-sti-bretania-o-papas-leon
 - 9. Βλ. <https://www.ertnews.gr/eidiseis/diethni/oi-christianoι-apoteloy-n-pleon-meionotita-stin-agglia-kai-tin-oyalia-ayxanontai-oi-atriskoi/>

